

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,

ev. ref. lelkész.

TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,

ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:

minden vasárnap egy íven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

hová a lapba szánt kéziratok

==== reklamációk és ====

előfizetési pénzek küldendők

==== Maros-Vásárhely, ====

Szentgyörgy-utca 9. szám.

==== ev. ref. lelkészi lakás. ====

Kivándorló hiveimhez.

Jó előre intettek, ezer veszélyre figyelmeztettek, szivetekhez szóltam, alázattal és szépen kértelek: ne menjetek el, ne menjetek! Azt mondtátok akkor nem mentek, de látom a mint kerülve engem utlevélért járkáltatok, és most búcsuzni jöttetek, mert mégis mentek, mentek messzi innen, túl a tengereken.

Reszkető karjaimmal átölellek titeket, az égre emelem könnyező szemeimet, szivem dobog, ajkam imát rebeg, mennyei szent felség, én édes Istenem, légy vezérük, segítsd meg és áld meg őket, s hozdad vissza közibünk még őket!

Rosszul esik nekem, hogy nem voltatok elég bizalommal hozzám, talán azt véltétek, hogy érdekből szolt esdő kérésem: ne menjetek! Tudjátok meg, most nyiltan megmondom, magatokért tieitekért kértelek, hogy maradjatok.

„Szivet cseréljen, ki hazát cserél“, de ezt nem tudjátok megtenni.

— Mikor elhagyjátok a kedves szülőföldet, mikor a robogó vonat elszalad veletek szép magyar hazánk határánál, magyar szivetek úgy fog sajogni, sirni, olyan elhagyottak, olyan árvák lesztek.

Mikor felszálltok az óriás hajóra, mikor

zugó vihar támad hatalmas tengeren, úgy meg-rémültök, úgy megijedtek, szemetekből könnyek folynak alá, s olyan elhagyottak, olyan bánatosok lesztek. Édes hazánk kicsiny, tán szegényes földjét, akkor nem adnátok a világnak minden, mesés kincséért. Akkor majd fületekben megcsendül szelid, kérő, esdő szavam: ne menjetek el, ne menjetek. Akkor tán meghallgatnátok, jaj de már akkor késő lesz!

Ha megoltalmaz az Ur, idegen földre léptek, nem lesz senkitek, a kihez szoljátok, mert ott nem értik a ti nyelvetek. Az óriás paloták és hatalmas gyárak, olyan ismeretlenek lesznek előttetek. Akkor fogjátok csak igazán érezni, mi volt nektek kicsiny, egyszerű házatok, a mező, az erdő, melynek minden fáját, minden virágszálat úgy ismertétek.

Mikor aztán testet, lelket ölő, nehéz, terhes, szinte erőfölkeltető felülmúló munka után szállástokra tértek, felsíró lelketek jaj, hogy fog zokogni, mert a hü feleség, a kedves gyermekek, édes szülők, szerető testvérek, oly messzire lesznek tőletek. Oh, mint szállanátok akkor vissza, vissza, megvetve pénzt és minden földi jót, oh hogy fogjátok ismételtetni szavam, ne menjetek el, ne menjetek.

És ha, mitől óvjon az Ég, valami baj, betegség találna, hontalanságtok tudata százszo-

rozná fájdalmatokat; nem lenne senki, ki szerető kézzel lázas homlokotok megsimitaná, édes, kedves szóval a fájdalmat csillapitaná: még csak akkor, akkor éreznétek, könnyelműen mit hagyátok el, mi volt nektek drága, szép áldott levegője, magyar földje és kristály forrása utáni erős, kiolthatatlan vágy, talán megölne, megölne.

— Elmentek, elhagyjátok kedveseiteket, házatokat, földeteket; tudom, én itt marasztani nem birlak titeket.

Emlékezzetek, hű hitvesetek összekulcsolt kezekkel kért: ne menjen el édes úram, a mint eddig megéltünk, Isten után ezután is megélünk, lám milyen puha, meleg egyszerű kis fészünk, melyben szegényesen, de boldogan élünk. Ártatlan kis gyermekeitek is körülfogtak, megöleték térdeiteket, nem akartak ereszteni, sirtak, hogy ne menjetek.

Hazátoknak oszlopa ti vagytok, ki tudja mig visszatértek nem roskad-e össze?

Itt a tavasz, szántóföldetek várja munkáskezetek, még az is int felétek: ne menjetek!

Értsétek meg, édes hazánk határain belül aranyat ér munkás kezetek, pár év óta megkét-szereződött a munkának ára! Szorgalommal, kitarással itt is megélhettek, sőt éppen szerezhettek is.

De ti mégis elmentek, pedig — engedjétek meg az erős beszédért — nem igaz, mit felhóztok távozástok igazolására. Én tudom mi a ti bajotok; egy égő, sőt már lángoló vágy erős karmaival sziveteknek közepébe markolt és visz, visz messze innen, hogy hamar, mindjárt *meggazdagodjatok!*

Vigyázzatok kérlek, nehogy megcsaljon nagy reményetek. Tudjátok meg, hogy amerikai pénzből még senki sem épített fellegrárat. Bizonyára ti sem fogtok építhetni Most elmentek, ki tudja tudtok-e csak annyit is szerezni, hogy visszajöhessetek? hisz közelebről az újságok irták, hogy négyezer magyarországi munkás a legnagyobb inségben jött haza, mert nem kaptak semmi munkát!

És ha mégis keresnétek egy pár száz forintot, vajjon nem lesz-e annál több itthon a károtok?

És ha szerencsével jártok, vajjon nem hoztok-e pénzzel együtt felcsigázott igényeket, uri

hajlamokat, melyek megmételtyeznék lelketeket, elégedetlenné tennék életeteket?

Elkészültetek, mentek, visszatartani nem tudlak titeket. Engedjétek meg, hogy szerető, érettetek aggodó lelkemnek érzéseit kiöntöttem előttetek a búcsuzás percében.

Reszkető karjaimmal átölellek titeket, az égre emelem könnyező szememet, szívem dobog, ajkam imát rebeg: a jóságos Isten áldjon meg és vezéreljen vissza titeket épségben, erőben!

Szell Jakab,
somosdi ev. ref. lelkész.

Petőfi hitvilága.

Irtá: S. Váradi Albert.

II.

Petőfit a természet és a családi élet vonzotta leginkább.

A természet végtelensége, soha ki nem apadó szépségei és változatossága állandó bámulattal töltik el és ugyanakkor Isten és a szabadság fogalmára eszméltetik.

A családi élet kölcsönös szereteten alapuló meg-hittsége, nyugalma, melege pedig olyan ideálként lebegnek előtte, a melynek megvalósulásában az élet legnagyobb erkölcsi elve nyer kifejezést.

„Az apostól” ifjával együtt midőn kiszabadul a város falai közül,

„A merre szép táj csalta, arra
Irányozá lépéseit.
Mebámulá a sikot és hegyet,
A sik mezőt és a hegy erdejét
És mindent, ami csak szemébe tünt,

— — — — —
A természet szépségeit.
És ott a rengetegben,
A fellegekbe
Ágaskodó bércek között,
A hol mennydörgés a folyam zugása
S a mennydörgés itéletnap rivalma...
Vagy ott a puszták rónaságán,
Hol némán ballag a csendes kis ér,
S hol a bogárdöngés a legnagyobb zaj...
Ottan megállt az ifju,
Körültekintett áhitattal,
S midőn szemét s lelkét meghordozá
A láthatár fönnségein,
Erőt vett rajta egy szent érzemény,
Letérdepelt s imádkozék:
„Imádlak, Isten; most tudom, ki vagy?
Sokszor hallottam és sokszor kimondtam,
De nem értettem nevedet.

A nagy természet magyarázta meg
Hatalmad és jóságodat . . .
Dicsértessél, dicsértessél örökre!
Imádlak, Isten; most tudom, ki vagy?”

S ha Istent keresi: erre is csak a nagy természetnek pompás szépségei ösztönzik őt. Ő maga vallja ezt be „Válasz kedvesem levelére” című költeményében, a midőn így szól magáról:

„Midőn feljöttem gyermekéveim
Szűk völgyéből az ifjuság hegyére,
S láttam körüllem a roppant világot,
Mely szépségekben olyan gazdag, és
Gazdagságában olyan szép, hogy a szem
Egy élten át elgyönyörködhetik
Csak egy parányi részén is . . . midőn
Ezt a világot láttam, fölkiálték:
„Dicső, dicső a munka! hol keressem
A nagy mestert, ki mind ezt alkotá?
Oh, hol vagy Isten? hadd keresselek föl,
Hadd térdeljek le, hadd imádjalak!”

A természet csodáihoz hasonlóan a családi élet boldogsága is az Isten gondolatára vezérlik s a „Téli esték” meghitt családi körének rajzolása közben hálatelt szívvvel kiált föl:

„Áldja Istenét, kit Istene megáldott,
Adván neki meleg hajlékot s családot.”

A természet és a család, ez volt az a két forrás, a melyből Petőfi valláserkölcsei nézetei táplálkoztak és felépültek.

Petőfi hitvilágát az ő mély meggyőződésből származó szavai tárják elénk a legszebben. S azoknak pedig röviden összefoglalt lényegök ez:

Petőfi Istenbe vetett hite és bizalma rendithetetlen. Ha olykor-olykor talán elfogják is a kételyek, csakhamar megnyugszik ismét, mert az Isten fogalmával az igazságosság és célszerűség fogalmát is egyesülve látja.

Valláserkölcsei villágnézete pedig, szintén röviden ez:

A mit Isten tesz: az feltétlenül mind jól van és az nekünk gyarló embereknek bírálatunkon kívül esik. Ezt fejezi ki „Az apostol”-ban, a mikor ezt mondja:

„Az Isten tudja, mit cselekszik,
Magas tervébe nem lát a vak ember,
S kérdőre vonnunk őtet nem szabad.”

Azért hát jóságra kell törekednünk, mert a halandók előtt nyerhet ugyan kedvességet a rossz ember is, de Isten szeretetére nem számíthat. Ő az erőt, a végre, hogy jók lehessünk, beleoltotta mindnyájunkba, s nekünk csak akarnunk kell. Az ő kegyét megnyerni mindennél jobb. De azért Istentől félnünk nem szabad. Őt nem félelemből, hanem szeretetből kell imádnunk, mert ő nem félelmet, hanem szeretete-

tet kíván tőlünk. Tehát hamis próféták azok, a kik azt hirdetik, hogy Istentől félni, remegni kell. Ha vétkezünk s ő ezért olykor-olykor megharagszik is ránk: haragja nem tartós és hamar kiengesztelődik. Petőfi ezt „Az erdei lak”-ban így fejezi ki:

„. . . Az Isten jó, ő nem soká haragszik;
A dorgáló felhők torkait bezárván,
Ujólag mosolyg . . . a megengesztelődött
Isten mosolygása: tündöklő szívárvány.”
(Vége köv.)

Isten igéje.

Az igaz élet.

Pál Efez 4. 14 -16.

Ki a mi példányképünk? . . . Minden vallásos szívű, minden igaz lelkű ember minden kétség és gondolkodás nélkül határozottan, nyíltan feleli reá, hogy: az Ur Jézus Krisztus! A szó, a hitvallás az ajkon ott van, de vajjon a szívben él-e a törekvés-e szent Eszmény után? Vajjon életcéljaink, törekvéseink, legszebb vágyaink megvalósítása felé való haladásunkban, munkálkodásunkban az ő biztos eredményre vezető evangéliomát követjük-e? . . .

. . . Azt az evangéliomot, mely megdöntetetlen örökigaz, Istentől kijelentett törvények alapján épül fel mint a legigazabb élet bölcsesség, mely nemcsak a földi élet boldogsága felé vezető uton világít, mint kiolthatatlan fáklya, de örökké égő, tündöklően lángoló fényével bevilágít ama szebb, boldogabb hazába, mely az igaz keresztyén lélek hitének legerősebb vágya, legszebb való álma!

Vajjon az igaz életbölcsesség e legigazabb könyvéből meritjük-e életelveinket?

Szólok a vallásos szívekhez!

Vannak, sokan vannak ezek között, kik bár szorgalmas látogatói az Ur házának, figyelmes hallgatói a legigazabb bölcseségnek: az evangéliomnak, de a kik azért, mégis csak úgy tekintik a vallás törvényeit, mint a melyek között válogatni lehet, egyiknek megtartásában a másikkal elvetésében. Ne édes testvéreim! „A ti hitetek ne álljon emberek bölcsességén, hanem Isten erején.” (Pál. I. korinth. 2. 5.)

S ott künn, az élet mindennapiságában, szürkeségében, nehéz, verejtékes kenyérkeresetében s annak egész küzdőterén épen úgy mint a szentegyházban, mint a megszentelt ünnep napokon, mint a családi életben s nagy, szent érzelmek által felmagasztosult pillanatokban úgy ott is Krisztus legyen a mi példaképünk; tanításai: életelveink; az ő útja: ami utunk, a melyen van az élet, az igazság. Így az tán „ne legyünk többé gyermekek, olyanok, a kik habként hanyatnak és a tanítás minden szele által ide s tova hajtának az embereknek csalárdságánál, a tévelygés

kigondolására célzó ravaszsnál fogva; sőt inkább igazságot vallva a szeretetnél fogva, nőjünk belé minden tekintetben abba, a ki a fej, a Krisztus.“ (Pál. Eféz. 4. 14 15.)

Éljünk a hitben és a hit által mindenkor!

Valahányszor ajkaimra veszem az Urnak szent ígét, valahányszor gyöngé, erőtlén szavakkal annak mélységeit és magasságait kutatom s szólom mindazoknak, kik velem vannak mindig arra gondolok vajjon, mit visznek át e buzgó hallgatók az életbe, mit valósítanak meg, mit követnek e tanítások közül a mindennapi vagy mint szokták mondani a gyakorlati életbe?

S mikor látom a legszorgalmasabb templomlátogatót a köznapi világban, mikor látom az Isten nevével folyton ajkán hordozó embert a családi, a társadalmi életben, amaz törzsalkodásai, gyűlölködései békételen civódásai; ennek szeretetlenségei, nyugtalan elégedetlenségei, a szegényeket, a gyöngébbeket és az alacsonyabb rangúakat megvető büszkeségei, dölyfös lenézései között, az Ur Jézus tanítása mint örökszép igazság jut eszembe, hogy van „ki hallja az ígét, de világi gond és a gazdagságnak csalárdsága megfojtja az ígét és gyümölcsöt nem terem.“

Pedig a valódi, igaz életbölcesség, mely célra, boldogságra vezérel épen abban van, abban áll, hogy a befogadott jó magnak, az ígének számára a szívet, a lelket, mint a megpuhitott talajt a szeretet, az istenes, szent, tiszta érzelmek által gyümölcsözésre, érett termésre alkalmassá tegyüek.

Korunk emberei a dolognak nem lényegét belső tartalmát tekintik, hanem a külsőre, a formára fektetik a fősúlyt.

Korunk embere a látszatra törekszik mindig és mindenben!

Bár nem általánosságban beszélek, de fájdalommal legyen mondva, még a vallásos szívek között is egy igen nagyrész annak a vallásosságnak csak látszatával, üres látszatával bír!

Ezeknek mondja a mi édes Megváltónk: „Nem mindenki, a ki mondja nekem: Uram! Uram! megyen be a mennyek országába. hanem a ki cselekszi az én mennyei Atyámnak akaratját (Máté 7 21.)

Cselekedni a mennyei Atya akaratát, betölteni a törvényt, vizsgálni a szív, a lélek világát, termékeny, alkalmassá tenni a krisztusi tanítások termékeny magvainak befogadására, — nemcsak — de virágzásra, gyümölcsözésre is.

Kett s a mi életcélunk!

Az egyik az égi, a másik a földi! S e kettőnek teljes összhangzása az igazi bölcs élet: a boldogság! S ez igaz élet utjának kijelölésére szolgáljon a nagy apostolnak, Pálnak a vallási parancsokról szóló eme kijelentése: „A parancsolat célja pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és tettetés nélküli hitből való szeretet!“ (I. Timoth. 1. 5.) *Tavaszy Sándor.*

Kegyesség útja.

A lelki erő hatása.

A 325-dik évben Nicaeában tartott első nagy egyházi gyűlésen egy pogány filozófus vagy világi bölcs lépett fel és megtámadta a keresztyénség legdrágább alaptanait nagy művészettel és jártassággal. A legtudósabb és legügyesebb püspökök semmire sem mehettek vele. Akkor felállott a cyprusi agg püspök, ki az egész gyűlésben, mint tanulatlan és egyszerű ember volt ismeretes. Különben jó hirneve volt neki, nevezetesen nem sokkal az előtt egy üldöztetésben sok vértanu között gyermeki hűséggel tett vallást az ő Uráról Barátjai, kik félték, hogy ő az okos ellenféllel szemben az evangyéliomi igazságokat és önmagát csak nevetségessé teszi, vissza akarták őt a küzdéstől tartani. De a szeretetre méltó agg nem volt visszatartható. Előlépett és a pogánynak röviden és mesterkéletlenül szemébe mondta az evangyéliomi igazság főpontjait, de oly elevenen és megindítólag, hogy minden szó a legsajátosabb szívbeli tapasztalás harmatjával volt benedvesítve. Midőn készen volt, kérdezte a pogánytól: „Hiszed-e te azt?!“ — „Igenis, én hiszem,“ — felelte az. Az egész gyűlés bámult és egy férfiu azok közül azt kérdezte a meggyőzöttől: „Hogy van az vajjon, hogy te ama tudós püspökök támadásainak csak ellentállottál és most már ez egyszerű férfiuak mesterkéletlen előadása által meggyőzöttél?!“ A pogány tudós ezt válaszolta: „A legtudósabb püspököknek szavai voltak és ezeknek én is szavakat tettem ellenébe; de az agg férfiu szájából erő jött ki: ennek már nem bírtam ellentállani.“ (Ahlfeld: Epistelpredd. 28 lap.)

A hid alapkövei.

Az oxfordi egyetemen egy ifju, kitünő eredménnyel végezve el tanulmányait, arra határozta magát, hogy elmegy Afrikába hittérítőnek. Tanárai közül azonban az egyik nagyon igyekezett lebeszélni és így szólt hozzá: „Két vagy három év múltán Ön ott, abban a forró országban, a biztos halálnak néz elibe, s így hát igen nagy meggondolatlanság az hogy oda készül!“ De az Ur Jézus ezen ifju, bátor szolgája így felelt: „Nézetem szerint, az afrikai missió hasonlít a hidépítéshez. Ennél u. i. nagyon sok követ sülyesztenek a földbe, s ezek láthatatlanok maradnak, de azért mégis ezek a kövek képezik a hidnak az alapját. Ha az Ur Jézus engem mintegy láthatatlan követ akar felhasználni, s afrikai sirban leszek is eltemetve, akkor megleszek elégedve, ép úgy, mint a mily biztos vagyok abban, hogy Afrika is egykor az Úré lesz.“

A bátor ifju kiment, és egy év múlva már el is vesztette életét.

Petrik Albert: A csecsemő Krisztus.

A magyarhoni protestáns egyház története.*

(P. G.) Lapunk iránya. feladata nem a könyvismertetés, mert hiszen nem irodalomtörténeti szaklap, de azt hiszem, hogy annak a könyvnek az ismertetése, mely a fenti cím alatt protestáns egyházunk legkiválóbb íróinak keze alól került ki, épen lapunkban feltétlenül szükséges. Vagy talán nem-e kötelességünk* kedves olvasóink figyelmét minden olyan mozzanatra felhívni, mely protestáns öntudatukat és ezzel kapcsolatosan hazafiságukat a legszebb értelemben erősítse, táplálja. E könyvnek a tartalma pedig minden magyar protestáns szívét erősebben dobogtatja. A kiváló írók avatott kézzel írják le féltrezedéves prot. egyházi életünket.

A bevezető rész a reformációt megelőző időknek általános képét adja. Annak a kornak társadalmi viszonyaiból állítja össze sulyos bizonyítékait, melyek megcáfolhatatlanul hirdetik, hogy megromlott katolikus egyháznak szükségképpen kellett az evangéliumhoz visszatérnie; hogy a reformáció a katolikus egyház romlottsága és zsarnoksága alatt elfásult lelkeket új életre keltette. A reformációnak hazánkba való gyors elterjedését előidéző és mozgató indoko-

* Farkas József, Kovács Sándor és Pokoly József közreműködésével szerkesztette Zsilinszky Mihály. Kapható az Athenaeum Irod. és Nyom. R.-T.-nál Budapest. Füzve 14 kor.; kötve 17 kor.; félbőr-kötésben 19 kor.

kat a történetíró éleslátásával sorolja fel és csoportosítja Zsilinszky Mihály. Kétségtelen, hogy a reformáció hazánkban igen gyorsan és igen széles mederben terjedt el. De a török hatalomnak állandó dúlása rövid idő múlva ismét a pápaság felé fordítja Magyarországot, mert a pápától vár segílyt, támogatást. Hogy pedig a pápa kegyét megnyerjék, kezdik a magyar protestánsokat üldözni. Megkezdődik az ellenreformáció, melynek borzalmaival ennek a könyvismertetésnek keretében nem ecsetelem, úgy is ismerjük valamennyien, Zsilinszky könyvében is mindenki elolvashatja. Csak arra akarok rámutatni, hogy könyvünk szerzője nagyon helyesen igen tanulságos igazságokat von le az ellenreformáció tényeiből. Hogy a jezsuiták olyan bámulatos sikerrel pusztították az evangélium, a reformáció vetését, protestáns intézményeinket és olyan könnyen győzedelmeskedhettek a protestántizmuson, annak oka egyházunk szervezetlenségében keresendő. Már csak azért is megérdemli ez a mű, hogy minden protestáns embernek a házában a Biblia mellett meglegyen, mivel sok olyan bajnak az okát kimutatja, mely baj okaival együtt ma is meg van.

Gyönyörűen írja le könyvünk azt a küzdelmet, melyet az egyre gyengülő protestánsok a rendkívül hatalmas katolikus egyházzal szemben lankadatlan kitartással vív. Iskoláink, általában kulturánknak képét szépen és nagy tudással rajzolja.

Nem célunk e kiváló könyvnek tartalmát még vázlatosan sem elmondani, szándékunk csak az volt, hogy olvasóink figyelmét ráirányítsuk mint olyan műre, mely protestáns irodalmunkban hézagpotló. Kitűnő eredménnyel, áldásos sikerrel használhatják ezt a szép könyvet lelkészek és tanítók vallásos estélyeken tartott egyháztörténelmi felolvasásokkal kapcsolatosan, mert a mű számos illusztrációja igen jó eszköz arra, hogy az egyszerű népben is fejlesztjük és erősítsük egyfelől a protestáns öntudatot és hit-hűséget, másfelől a történelmi érzéket és nemes honszeretetet. A szerzőknek fáradságos munkája, melyért minden protestáns csak hálával tartozhatik nekik, akkor lesz igazán méltóan megjutalmazva, mikor minden művelt protestáns elolvassa e művet és szívébe vési annak igazságait, tanulságait.

H i r e k.

Olvasd a bibliát.

Józsefet testvérei eladják.

(Mózes I k. 37, 5—28.)

József történetének sok részleteiben vonatkozást találunk a mi Megváltónknak történetére; látjuk, hogy mind a kettőnél az élet útja nyomoruságon és szenvedésen át vezet a dicsőségre; itt is, ott is látjuk, hogy éppen az, aki övéitől megvetetett, mégis megmentőjük lesz.

Arany mondás :

A hol irigység vagyon és boszankodás, ott háboruság és minden gonosz cselekedet vagyon.

Jakab lev. 3, 16

Oktató jegyzetek :

I. A testvérek gonoszsága. Jó és gyönyörűség dolog az atyafiak egyességben való lakásuk (130. Zsolt.), de irigység a csontoknak rothadása (Péld. 14, 30.). Irigykedtek a testvérek Józsefre, mert azt jobban szerette az atya; ő benne keresték az okot, holott saját gonosz szívökben volt annak gyökere; ahelyett inkább meg kellett volna változtatni életüket. Irigykedtek a szép ruha miatt; múlt, napról-napra pusztuló dolog miatt széttépik a kötelességnek, a szeretetnek kötelékét; ez elárulja kapzsi, telhetetlen gondolataikat. Irigykedtek az álmok miatt; ez elárulja önzésüket, nagyravágyásukat; mindenik első akart lenni s nem volt bennök alázatosság. Irigykednek, mert József jobb volt s ez elárulja kemény szívüket, melyet Isten csak nagy megpróbáltatásokkal törhetett meg.

II. József magatartása. Látszólag sok bajnak elejét vehette volna József, ha mindenben testvéreivel tart; ha velök megy, a mikor rossz uton járnak is. De ő inkább szenvedte az ő gyűlöletüket, megvetésüket, semhogy Isten ellen vétkezzen. Atyja iránt engedelmes, mikor kellemetlen dolgot is követel; testvéreinek szolgálni kész, ha azok bosszúsággal illetik is. A mikor meg akarják ölni, könyörög nekik, de nem szidalmazza őket. S mikor idegen földre hurcolják, akkor is az Úrra hagyja dolgait, ő benne bizik. Mind-ebben előképe lett a mi Megváltónknak, mivel testvérei szintugy bántak s ki mindezt mihozzánk való szeretetből szenvedte. Ebben legyünk az ő követői.

Elzászban, a Steinhil nevű községben sok kárt szenvedtek egy hegyi pataktól, mely ha megáradt, elzárta a lakosokat földjeiktől. Egymásra való irigységből nem akartak hidat építeni. A híres Oberlin lelkész azonban maga látott hozzá, ő építette a hidat s mellette felállított egy táblát, mire ez volt ráírva „Pont de Charité,” a szeretet hidja. Ez kigyógyította az embereket irigységükből. Építsünk mi is a szíveket összekötő szeretethidakat.

— **Az új zsinati törvények életbeléptetése az erdélyi egyházkerületben.** Az új zsinati törvények életbeléptetésének gondja nehezedik egyházkerületünkre. Ugyanis az új zsinati törvényeknek sok az oly rendelkezése, mely az eddigi gyakorlatainktól és törvényeinktől eltérnek. Hogy az átmenet az új törvények életbeléptetése alkalmából minden rázkodtatás nélkül megtörténhessék, ebből a célból püspökünk, dr. Bartók Gy. ő méltósága, illetőleg az erd. ref. igazgatótanács e hó 15-ére értekezletre gyűjtötte össze a zsinati tagokat s két napon át alapos tárgyalás alá vették a teendő intézkedéseket. Hisszük, hogy a tanácskozásoknak meg lesz a kellő áldásos hatása, a mire nézve a mi részünkről még csak azon ohajunknak adunk kifejezést, hogy vajha, az életbeléptetési határozati javaslat az egyházkerületben teljesítendő egyháztársadalmi, helyesen béli missziói munkásság érdekében határozott és kötelező intézkedéseket tartalmazza.

— **A kolozsvári ev. ref. kollegium ünnepe.** A kolozsvári ev. ref. kollegium háromszázéves évfordulóját nagyszabású ünnepélylyel készül megülni. Az ünnepély előkészítésére megalakult rendező bizottság erős munkát fejt ki, hogy ez az ünnepély mindenképen méltó legyen az ősrégi kollegium dicső múltjához. A kollegium ünnepével egyidőben — mint már jelentettük — az

orsz. ref. tanártestület közgyűlést fog tartani Kolozsvárra. Tehát az ország minden részéből jönnek Kolozsvárra idegenek, még pedig számosan. Egyrészt a kollegium ünnepére, másrészt a tanáregyesület közgyűlésére jö. Azért a kollegium 300 éves jubileumát és az országos református tanáregyesület közgyűlését előkészítő-bizottság a kollegium jóakaróinak s barátjainak segítségét kéri a vendégek elszállásolásában. Akik szivesek volnának egy vagy több vendéget május hó 22—23-ára szállásba elfogadni, méltóztassanak erről értesíteni a szállásrendező-bizottság elnökét, Balogh Károly tanárt (Farkas-utca 13. sz. alatt.)

— **Méhészeti Szakelőadások.** A székelyföldi kirendeltség által bérelt marosvásárhelyi minta-méhesben lelkészek és tanítók részére tartandó időközi tanfolyamok ez évben június augusztus hónapban fognak megtartatni. E körülményt annál inkább ajánljuk az érdekeltek lelkészi és tanítói-kar figyelmébe, mert gondoskodott a székelyföldi kirendeltség arról is, hogy a méhészeti ügyekkel kapcsolatban egyéb fontos közgazdasági és egyháztársadalmi kérdések felől is tájékoztassanak.

— **A király Prágában** Prágából jelentik, hogy a király hétfőn délután odaérkezett és a pályaudvaron Gross dr. polgármester részben cseh, majd német nyelven beszédet intézett az uralkodóhoz, amelyben örömmel üdvözli ő felségét és végül háromszoros hoch-hal fejezte be beszédét, amely elvegyült a jelen volt urak lelkes szlava- és hoch-kiáltásaiba.

— **A szász pénzügyintézetek és a szász luth. egyház.** Méltó büszkeséggel számol be az erdélyi szász lutheránusok élénk közlönye, a Kirchliche Blätter arról az áldozatról, jobbra rendes évi illetményről, melyeket a szász pénzügyintézetek az egyházak és iskolák általában a kultúra céljaira megszavaztak illetve a múlt évi nyereségből folyósítottak. A nagyszebeni ált. takarékpénztár adott 80,000 koronán felül. A nagyszebeni Földhitelintézet 65,000 koronát az egyházaknak és 21,000-et szász gazdasági egyleteknek. A brassói ált. adott 53,000 koronát. Szászsebesi pénzügyintézet adott 53,000-et és a megyesiek az ottani evang. gimnáziumoknak 20,000 korona évi segélyt. Nagy dolgok ezek számok a melyek beszélnek s melyek gondolkodóba ejthetik azokat, akiknek magyar népünk s egyházaink sorsa szívükön fekszik. Ez adatokkal szemben azonban van egy kis vigasztalásunk és reménységünk nekünk is: — a kolozsvári Közhasznú szövetkezet. Ez az intézmény az egyedüli magyar pénzügyintézet egész Magyarországon, a mely alapszabályai értelmében magyar közmívelődési és közjótékonyossági célokat szolgál. Múlt évi üzleti eredményéből is 5000 koronát fordított a magyar egyházak és jótékony egyletek segélyére és támogatására.

— **Miért legyünk hívek a református keresztyén Egyházhoz?** (Az Emléklapból.) A jó Isten azt akarja most is, hogy az emberek üdvözüljenek, úgy életükben, mint haláluk után boldogok legyenek. Ezért küldötte el szent Fiát, az Ur Jézus Krisztust, hogy az ő tudománya által, melyet a Szent Írásból ismerünk

meg, mindenki előtt kijelentse isteni parancsát és akaratát és megmutassa azt az utat, melyen haladva, bizonyosak legyünk üdvösségünk felől. — Ámde a jó Isten bizonyos feltételhez kötötte az ő kegyelmét. Ugyanis csak akkor nyerhetünk üdvösséget, ha az Úr Jézus Krisztust követjük, rendeléseit hiven megtartjuk és teljes lélekkel ragaszkodunk hozzá, mint Megváltó Urunkhoz. Hogy a feltételnek megfelelhessünk, az Úr alapított e földön Anyaszentegyházat, amely megtanít valamennyiönket arra, hogy miképen lehetünk jó keresztyének, Krisztus igaz követői s ezáltal Istennek fia. A református keresztyén Anyaszentegyház az Úr Jézus rendelése folytán tanítja mindazokat az isteni dolgokat és igazságokat, melyeket a jó Isten a mi boldogságunkra az Idvezítő Krisztus által kijelentett.

Ezeket tudva, mi a kötelességünk tehát? Az, hogy ragaszkodjunk az Úr Krisztus igaz Egyházához, a református keresztyén Anyaszentegyházhoz s ezért legyünk hívek egyházunkhoz mindhalálig, mert ez az egyház a keresztyén vallást úgy tanítja, amint azt az Úr Jézus Krisztus és az apostolok tanították, vagyis amint az a Bibliában előadatik; ennél fogva a mi Egyházunk tökéletesen meg mutatja azt az utat, melyben az Úr Krisztust követhetjük, mely a mi üdvünkhez, boldogságunkhoz vezet. Legyünk ezért mindenkor hűséges és állhatatos tagjai református Keresztyén Anyaszentegyházunknak s életünk útján kísérni fog Isten áldása, halálunk után pedig — hisszük, — hogy részesei leszünk az Úr Jézus által szerzett örök üdvösségnek.

Hirek az országból.

— **Románok zavargása Vajdahunyadon** Vajdahunyadon, a magyarországi románok egyik erős fészkeben véres zavargást rendezett szombaton délután 6—800 oláh paraszt. A zavargás éle a Vajdahunyadon lakó magyarság ellen irányult és következése volt annak az izgatásnak, amely azon a területen állandóan tart minden ellen, ami akadályozza az oláh irredentista eszméknek. A zavargásnak áldozata is került Brenyó Áron alsóteleki oláh legény agyonszurta Tullió Ede olasszármazású vállalkozót azért, mert Tullió nyíltan védelmére kelt a magyarságnak. Vajdahunyadi tudósításunk beszámol arról is, hogy a levegő ott a legnagyobb mértékben puszkaporos. A mesterségesen izgatott románok minden alkalmat megragadnak, hogy a magyar állameszme nyílt ellenségeiként szerepelhessenek. A vajdahunyadi rendőrség és csendőrség nagyobb zavargások esetén tehetetlen a brutális tömeggel szemben, ezért Konca Kálmán vajdahunyadi rendőrkapitány katonaság kirendelését kérte, vagy legalább a csendőrség erős megerősítését.

— **Románok a népiskolai javaslat ellen.** A napokban ismét több népgyűlést tartottak a románok a népiskolai javaslat ellen. Melegsámoson — mint Kolozsvárról jelentik — Trif oláh tanító hívott össze gyűlést, amelyen izgatott a javaslat ellen. A csendőrség igazolásra szólította fel őt, mire a tanító hamis nevet mondott be. A csendőrök ekkor Trifet letartóztatták és Gyalui főszolgabíróhoz kísérték. — Hidegsámoson is népgyűlést hívtak össze, de a gyűlést betiltották. Rendzavarás nem történt. — Belényesről jelentik: Az itteni és környékbeli románok tegnap Apponyi javas-

latai ellen népgyűlést tartottak, amelyen a közelfekvő Tárkány község magyar lakossága közül is sokan megjelentek, kik a románok közé vegyültek. Csakhamar azonban kölcsönös kötekedés támadt magyarok és románok közt, a miből rövid idő múlva összeütkezés támadt, melynek folyamán a csendőrség kénytelen volt szuronyszegezve közbelépni. Ez alkalommal egy csendőr Szálló Vazul vaskohi tanítót szuronnyal mellbeszurta és veszedelmesen megsebesítette. Azonkívül még többen szenvedtek sebesülést. A főszolgabíró a gyűlést feloszlatta és összehívói ellen az eljárást megindította. — Marosludasról jelenti tudósítónk: Tegnap itt a népiskolai javaslat ellen román népgyűlés volt, melynek vezetésében papok és néhány kisbirtokos voltak. A mezőségről sok román vett részt a gyűlésen, melyen a rendet ötven csendőr tartotta fenn.

Szerkesztői üzenet.

K. L. Sz. Somlyó Még március hó 25-én küldött 2 koronát vettük. De felelős szerkesztőnk csak a napokban tért haza tanulmány-utjáról s így kérését csak most teljesítheti. Becses címére két darab Énekes könyvet elküldöttünk.

Március Idusán.*)

Triolog.

Írta: Benkő Gyula coll. VIII. oszt. tanuló.

Motó: Beteljesült hát lelkeim ideálja
Ez mind derék, ezt így kívántam én is.
Egyet bánok csak: a haza fogalmát...
(Madách: Emb. Tr. XII. szin.)

Személyek: { Egy magyar ifju
                  { Egy földmives gazda
                  { Egy gyári munkás.

(Kivülől ének és éljenezés hallatszik.)
Gyári munkás és a földmives gazda:

Gyári munkás:

Hallod-e odakünn mint rivalg a nép?
Mint tüntet, ujjong egyéb dolga ha nincs!
Gondolja: nagyot tesz, alkot, gyarapít
Jólétet ad ezzel az emberiségnek...
De hagyjuk. Jóllakott; mulassa magát.

Földmives:

Hogyan szólsz? Vigyázz! ünnepel e nép;
Nem tüntet, rivalg, miként azt te mondád.

Munkás:

Hagyd el ugyan. Balga vagy te is,
Akár csak ott kinn azok. Oh, de hibáztam
Nem nép, csak holmi kis tömeg. Legelől
A tapasztalatlan, munkát nem ösmerő
Ifjusággal.

Földmives:

-- A márciusi ifjusággal!

Munkás:

Hogyan?... Igaz... Most március hó vagyon.

Földmives:

És annak Idusa! Nagy ünnepünk nekünk,
E nap hozta meg, hogy szabad léget szivünk,
Jogtalan baromként nem járunk igába:
Hogy szabad az ember, a nemzet, a haza!

* Előadott a marosvásárhelyi ref. kollegium 1907. évi márczius 15-iki ünnepélyen.

Munkás:

Tudom, ne mond Hallottam elégszer,
Hogy arany betűkkel írják e napot.
E szürke nap szülte volna azt, mit
Annyi év rejtett kebelében el . . .
S mégis — nem látom — vak volnék talán? —
Hol van a szabadság, mit hirdetsz te s sokan.

Földmives:

De hát ma mért ég annyinak, szemében tűz
Arcán égi pir? . .

Munkás:

— Megmondom azt is én.

Bátor a nép. Miként böszült állat
Vörös kendőt ha lát, hát vérmesebbé lesz,
Úgy újjong e nép, ha trikolorra néz,
Mit uton-utífélen lenget ma a szél . . .
Lásd engemet már nem tud így tüzelni
Igaz, sokat nem is nézegetem.
Zászlót nem lobogtat, de pörölyt, emel
Nehéz munkától érdes kemény kezem
S a műhely örökös munkazaja mellett
A szív hangjaival örödni nincs időm
Tüzel az izzó vas s nem holmi érzélem. —
S ez így van tovább is, ha faggatni akarsz.
De nemzetről, hazáról jobb nem is beszélni.

Földmives:

Talán kétlenéd szabadságukat?

Munkás:

Sőt! Nemcsak szabadságukban kételkedem
Szeretnék kétkedni lételükben is!

Földmives:

Hogyan? Hát a legszentebb fogalmat
Minn ezredévnék nagy munkája áll
Miért annyi nemes onta hősi vért
Miért milliók keresték a halált
Áldoztak mindent: éltet, vért, vagyont,
Te durva kézzel szétszaggatnád azt?!

Munkás:

Nem szakítnám, csak szétteriteném
A hálót, melynek széleit jelenleg
Kifeszítve tartják az adriai szirtek
S a kárpátok magas koszoru bércei
S csak a magyar van együtt tartva véle;
Mondom széjjel vonnám, tul az Adrián
Tul a Kárpátok koszoru bércein
Mind messzebb-messzebb mignem azt elérném,
Hogy hálómba lesz az egész földteke
S széleit tartaná a Zenit és Nadir.
Benne együtt élne a magyar és a néger
S a lapp csak úgy, miként az indián.

Földmives:

Szédülök. Beszélj, mi lesz azután.

Munkás:

— Boldogabb lesz a föld és az egyén
Nem lesz ily szűkkeblű, ennyire korlátolt
Röghöz tapadt féreg, miként a jelenben.
Hát nem kisszerű-e a hon fogalma
Örökös tusa, versengés védte meg.
Akkor egész föld lesz, a mi most haza.

Földmives:

Oh te ki tépnéd a szívet is belőlem.
Hogy tudsz így beszélni . . . De nézd ez ifjut!

Ifju: (belépve.)

Hozsánna néked Március Idusa
Ünnepelj ma föld és te nagy ég!

Zöldüljön ki a mező viránya,
Ezer virágot nyiljon most a rét!
Tölgyek, hajtsatok. ékes lombokat,
Ékesíteni véle e dicső napot;
Zugó harang, daloló madár
Öt ünnepelje ércnyelved, — dalod!
Dicsének, himnusz, ima törjön égre
Mit ma te, érted s rólad mondanak
Honszerelemben egyesült szivekkel
Eljöttöd zengje minden magyar ajak!

Földmives: (a munkáshoz)

Nézd! mint ég a szeme, nézd arcán a pirt
Ez a mit néked előbb említettem.

Munkás: (a földmiveshez)

Hadd! Sokáig nézte ez is a trikolor.

Földmives: (munkáshoz)

Az nem lehet . . . De megszólítom őt.

Földmives: (az ifjuhoz)

Ifju! Ugy-e ünnepled e napot?

Munkás: (közbeszólva)

Nem ünnepel az, csak tüntet, és rivalg
Hisz mondtam már neked.

Földmives: (az ifjura mutat)

Beszélj te ifju!

Ifju: (a földmiveshez)

Kérded: ünnepek-e? Vagy talán te nem,
Nem, érzed-e máma melegebb sugárit
E márciusi napnak.

Munkás: (közbeszól)

Csak úgy mint, egyébkor.

Ifju:

— Nem úgy! . . . Ma az ötvenkilenc éves
Szabad hazára hinti sugarát
S egy szabad nemzet érzi melegét!

Munkás:

Ismét! Szabad nemzet és szabad haza!?
Óh! hát sohse oszlik végre el a vakság
Az ember, mint féreg egy röghöz tapadt?
Oh te szűkkeblű, korlátolt egyén
Nem tapasztalod-e, nem veszed-e észre,
Hogy e „szabad“ haza: magas falu börtön,
De ódon rosz fala, megdől egykoron,
Hogy tért engedjen szabad terjedésnek.

Ifju:

Ne szólj. Elég! . . . Ismerem beszéded
Ismerlek titeket új apostolok.
Ismerlek — hanem nem tudlak érteni.
Hát ti gunyoijátok, a mi szent nekünk;
Tagadjátok, mire mindenkor esküszünk;
Leromboljátok, mit építeni akarunk
S kicsinyeltek, hogy vakok vagyunk!!

Ifju: (földmivesfelé)

S ma így beszéltek! . . . Ma e dicső napon!
Ma márciusnak Idusán mikor
Minden keblet a szeretet hevít
E nagy nap, a nemzet, a haza iránt;
Ma is szent Idus! gyalázó szavakkal
Mételyezik meg tiszta légköröd
Ma is, mikor csak fényben látunk úszni
Hitványul árnyat vonnak reád! . . .
Óh te szent, hatalmas, óh te dicső érzet
Mely eltölti e percben egész valóm
Melyet, mint gyönyörű befedő kagylója
Szenytől óvva őrzök e szív bensején.

Óh te! Kit anyatejjel sziv magába már
 A gyermek s heviti az ifju kebelt,
 Tettre serkenti az erős férfiut
 S kinek könnyekkel adóz az öreg;
 Óh! kicsiny rögön is világot teremtő
 Csodás hatásu hazaszeretet
 Te nem lakoznál az ily emberekben?! . . .
 S te ki tárgya vagy az égi szeretetnek
 Te megfoghatatlan örökös valóság!
 Te, kit embernek, hegy-völgy, szirt és orom,
 Enyhe forrás, patak és ezüstös folyam
 Délibábos róna és a virágos rét
 Hullámozó kalász és erdő susogása
 Zümmögő bogár és vadgalamb bűgása,
 Pacsirta dal és a tiszta lég
 Tündér fényes város és a kisfalu
 Együtt alkotnak, : szentfogalom: haza!
 Te lennél az az ódon falu börtön
 Melynek egykoron meg kell dölnie?! —
 Szólj! Téged nem heviti a legszebb érzelem?
 Nem leng-e körül az ősök szelleme?
 A Rákócy, Kossuth és a vértanuké
 S ma a márciusi ifjak tüze
 Sivár, hideg lelked nem heviti-e?
 (Vége köv.)

Ev. ref. lelkészek figyelmébe

Most jelent meg:

Simon Elek vadasdi ev. ref. lelkész

Eredeti Egyházi beszédei.

A mű 9 és fél ivre terjed, bolti ára 3 korona.
 Tartalmaz 27 egyházi beszédet, melyek részint ünne-
 pekre, részint más alkalmakra irattak.

Megrendelhető: Reichardsberg J. és Társa könyvkeres-
 kedésében Maros-Vásárhelyt és a szerzőnél Vadasdon.

A Dr. Schmidt G. főtörzsorvos és physikus által
 feltalált hies

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi süket-
 éget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást meg idült
 esetekben is. Ára üvegenként használati utasítás-
 sal 2 frt. Kapható Debreczenben, Kossuth-ntéza 8.
 szám az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógy-
 szertárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.

Flórintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-
 szentmiklós, Marosludár, Marosujvár, Nyárádszereda,
 Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi-téri
 intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.
2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.
3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételért az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.
4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.
5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**
6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt érték-papírok beváltása.
7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékeltebb kamat mellett.
8. **Osztlysorsjegyek elárusítása.**
9. **Takarékbetétek vétele** könyvecskékre, folyó- és cheque számlára.
10. **Szelvények beváltása** és új szelvényivek beszerzése.
11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.
12. **Letétek.** Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.
13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb. tűz- és betörés mentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.
14. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának
15. **Kivdorlóktól érkező** pénzek, utalványok és chequek legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, a m a bank- és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk elvilágosítással és utbaigazításokkal.

pénzváltó üzlet hivatalos órá :
 délelőtt 8—1 óráig
 delután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvény ársaság
 Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZŐ IZÜ TERMÉSZETES
 HASHAJTÓSZER.

„VASÁRNP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP.

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetésekkel is elfogad.

